

HALDA (3) *sb m*

Pierwsze a pochylone.

sg G haldy (1). ◇ A haldę (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sztucznie usypana warstwa ziemi, nasyp (3) : NApiérwéy kiedy iuż łtáwarz vczyni Grundfeft/ niechayże go zówieźie dobrą ziemią nie bagnistą: [...] A kiedy go iuż załypie/ niechayże toczy takámi haldę łpodnią nie wyżłzá ieno ná łokćiu Strum Fv, Fv [2 r.].

KN